Europos Parlamentas
2014-2019

Plenarinio posėdžio dokumentas

B8-0488/2016 }
B8-0489/2016 }
B8-0490/2016 }
B8-0491/2016 }
B8-0492/2016 }
B8-0493/2016 } RC1

25.4.2016

BENDRAS PASIŪLYMAS DĖL REZOLIUCIJOS

pateiktas pagal Darbo tvarkos taisyklių 128 straipsnio 5 dalį ir 123 straipsnio 4 dalį

keičiantis šių frakcijų pateiktus pasiūlymus dėl rezoliucijų:
ALDE (B8-0488)
PPE (B8-0489/2016)
ECR (B8-0490/2016)
Verts/ALE (B8-0491/2016)
GUE/NGL (B8-0492/2016)
S&D (B8-0493/2016)

dėl išpuolių prieš ligonines ir mokyklas pažeidžiant tarptautinę humanitarinę teisę
(2016/2662(RSP))

Andrzej Grzyb, Anna Záborská, Cristian Dan Preda, Davor Ivo Stier
PPE frakcijos vardu
Elena Valenciano, Enrique Guerrero Salom, Pier Antonio Panzeri, Norbert Neuser, Josef Weidenholzer, Doru-Claudian Frunzulică
S&D frakcijos vardu
Mark Demesmaeker, Nirj Deva, Eleni Theocharous
ECR frakcijos vardu
Petras Auštrevičius, Beatriz Becerra Basterrechea, Charles Goerens,

Louis Michel, Marietje Schaake, Ivo Vajgl, Paavo Väyrynen, Renate Weber, Hilde Vautmans
ALDE frakcijos vardu
Stelios Kouloglou, Lola Sánchez Caldentey, Kateřina Konečná, Merja Kyllönen, Xabier Benito Ziluaga, Estefanía Torres Martínez, Miguel Urbán Crespo, Tania González Peñas, Marie-Christine Vergiat, Kostas Chrysogonos, Jiří Maštálka, Patrick Le Hyaric, Marisa Matias, Barbara Spinelli, Martina Anderson, Lynn Boylan, Matt Carthy, Liadh Ní Riada
GUE/NGL frakcijos vardu
Barbara Lochbihler, Keith Taylor, Ernest Urtasun, Yannick Jadot
Verts/ALE frakcijos vardu
Ignazio Corrao, Fabio Massimo Castaldo, Beatrix von Storch, Rolandas Paksas, Isabella Adinolfi
EFDD frakcijos vardu

Europos Parlamento rezoliucija dėl išpuolių prieš ligonines ir mokyklas pažeidžiant tarptautinę humanitarinę teisę
(2016/2662(RSP))

Europos Parlamentas,

– atsižvelgdamas į Ženevos konvencijas ir kitas teisines priemones, susijusias su tarptautine humanitarine teise (THT),

– atsižvelgdamas į Visuotinę žmogaus teisių deklaraciją ir kitas Jungtinių Tautų (JT) žmogaus teisių srities priemones,

– atsižvelgdamas į Tarptautinio baudžiamojo teismo Romos statutą,

– atsižvelgdamas į 2015 m. gruodžio 10–11 d. Tarybos išvadas dėl pasaulio aukščiausiojo lygio susitikimo humanitariniais klausimais parengiamojo proceso,

– atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 208 straipsnį dėl politikos suderinamumo vystymosi labui,

– atsižvelgdamas į 2009 m. gruodžio 8 d. Užsienio reikalų tarybos išvadas dėl skatinimo laikytis tarptautinės humanitarinės teisės,

– atsižvelgdamas į atnaujintas Europos Sąjungos gaires dėl skatinimo laikytis tarptautinės humanitarinės teisės[1],

– atsižvelgdamas į 2007 m. liepos 12 d. patvirtintus partnerystės principus, kuriems pritarta Visuotinėje humanitarinėje programoje,

– atsižvelgdamas į 2016 m. vasario 2 d. JT Generalinio Sekretoriaus pranešimą pasaulio aukščiausiojo lygio susitikimui humanitariniais klausimais „Viena žmonija, bendra atsakomybė“ (angl. *One humanity, shared responsibility*),

– atsižvelgdamas į 2011 m. liepos 12 d. patvirtintą JT Saugumo Tarybos rezoliuciją Nr. 1998 ir 2014 m. kovo 7 d. patvirtintą rezoliuciją Nr. 2143, kuriose sprendžiami nuo ginkluotų konfliktų nukentėjusių vaikų apsaugos klausimai,

– atsižvelgdamas į 2010 m. liepos 9 d. JT Generalinės Asamblėjos rezoliuciją Nr. 64/290 dėl teisės į mokslą susidarius nepaprastajai padėčiai,

– atsižvelgdamas į savo 2016 m. vasario 25 d. rezoliuciją dėl humanitarinės padėties Jemene[2], 2016 m. vasario 4 d. rezoliuciją dėl vadinamosios grupuotės ISIS („Da'esh“) vykdomų religinių mažumų sisteminių masinių žudynių[3], 2015 m. lapkričio 26 d.

[1] OL C 303, 2009 12 15, p. 12.
[2] Priimti tekstai, P8_TA(2016)0066.
[3] Priimti tekstai, P8_TA(2016)0051.

rezoliuciją dėl vaikų švietimo ekstremaliųjų situacijų ir užsitęsusių krizių sąlygomis[1], 2014 m. vasario 27 d. rezoliuciją dėl ginkluotų nepilotuojamų orlaivių naudojimo[2] ir 2015 m. gruodžio 16 d. rezoliuciją dėl pasiruošimo pasaulio aukščiausiojo lygio susitikimui humanitariniais klausimais. Humanitarinės pagalbos teikimo sunkumai ir galimybės[3],

– atsižvelgdamas į JT Saugumo Tarybos rezoliuciją Nr. 1502 (2003) dėl smurto prieš humanitarinius darbuotojus ir į rezoliuciją Nr. 2175 (2014) dėl civilių apsaugos per ginkluotus konfliktus,

– atsižvelgdamas į 2015 m. gegužės mėn. Saugių mokyklų deklaraciją, kurios tvirtinimo procesas pradėtas per 2015 m. gegužės mėn. Norvegijos Užsienio reikalų ministerijos surengtą Oslo saugių mokyklų konferenciją, ir susijusias Mokyklų ir universitetų apsaugos nuo naudojimo kariniais tikslais per ginkluotus konfliktus gaires,

– atsižvelgdamas į 2014 m. gegužės 21 d. JT Generalinio Sekretoriaus specialiojo atstovo vaikų ir ginkluotų konfliktų klausimais paskelbtas gaires dėl išpuolių prieš mokyklas ir ligonines, siekiant padėti visiems, dalyvaujantiems stebėsenos, atsiskaitymo ir tarpininkavimo procesuose,

– atsižvelgdamas į savo 2015 m. gruodžio 10 d. rezoliuciją dėl griežtesnio tarptautinės humanitarinės teisės normų laikymosi, priimtą 32-oje tarptautinėje Raudonojo Kryžiaus ir Raudonojo Pusmėnulio judėjimo konferencijoje,

– atsižvelgdamas į Tarptautinio Raudonojo Kryžiaus komiteto (TRKK) ataskaitą dėl Sveikatos priežiūros pavojaus sąlygomis projekto ir į jo ataskaitą apie sveikatos priežiūros infrastruktūros niokojimą ir smurtą prieš sveikatos priežiūros darbuotojus,

– atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 128 straipsnio 5 dalį ir 123 straipsnio 2 dalį,

A. kadangi tarptautinė bendruomenė tapo per pastaruosius keletą metų visame pasaulyje tvyrančios susirūpinimą keliančios tendencijos liudininke per ginkluotus konfliktus rengti tokius išpuolius prieš ligonines ir mokyklas, kaip pastarieji 2015 m. spalio 3 d. išpuoliai prieš organizacijos „Gydytojai be sienų“ sveikatos priežiūros centrus Kundūze (Afganistanas), 2016 m. sausio 10 d. išpuoliai Razahe (Jemenas) ir išpuoliai kai kuriuose Sirijos miesteliuose tebevykstant konfliktui; kadangi beprecedentiškai daugėja atvejų, kai atsisakoma suteikti humanitarinę pagalbą bei prieigą, kai vykdomos civilių ir humanitarinių darbuotojų egzekucijos, kai jie yra kalinami siaubingomis sąlygomis ir kai civiliai yra panaudojami kaip įkaitai arba yra verčiami vergauti; kadangi išaugę poreikiai ir sunkumai, ilgalaikių įsipareigojimų trūkumas ir didėjančios humanitarinės pagalbos išlaidos prisidėjo prie to, kad dabartinės humanitarinės sistemos ribos yra beveik pasiektos, ir kadangi dėl to kai kurios organizacijos buvo priverstos laikinai sustabdyti pagalbą maisto ir prieglobsčio teikimo srityje, taip pat kitas humanitarines gelbėjimo operacijas;

[1] Priimti tekstai, P8_TA(2015)0418.
[2] Priimti tekstai, P7_TA(2014)0172.
[3] Priimti tekstai, P8_TA(2015)0459.

B. kadangi 2016 m. gegužės 23–24 d. Stambule bus surengtas pirmasis pasaulio aukščiausiojo lygio susitikimas humanitariniais klausimais; kadangi savo pranešime „Viena žmonija. Bendra atsakomybė“, parengtame pirmajam pasaulio aukščiausiojo lygio susitikimui humanitariniais klausimais, Jungtinių Tautų Generalinis Sekretorius atkreipia dėmesį į tai, kad ginkluoto konflikto aplinkybėmis įžūliai ir brutaliai nepaisoma tarptautinių žmogaus teisių ir nesilaikoma humanitarinės teisės, o dėl to kyla grėsmė grįžti į laikus, kai kariauta nepaisant nieko; kadangi ataskaitoje pažymima, kad to priežastis ir negebėjimas reikalauti bei skatinti laikytis mūsų šių normų ir remti esamus vykdymo užtikrinimo, stebėsenos ir atskaitomybės mechanizmus;

C. kadangi tarptautinės humanitarinės teisės (THT), kitaip vadinamos ginkluotų konfliktų teise, tikslas – sušvelninti ginkluoto konflikto poveikį apsaugant konflikte nedalyvaujančius asmenis ir reglamentuojant karo veiksmų vykdymo priemones ir metodus;

D. kadangi JT Saugumo Tarybai tenka aiškus vaidmuo užtikrinant, kad būtų laikomasi tarptautinės teisės, susijusios su visų humanitarinių darbuotojų apsauga;

E. kadangi reikia stiprinti humanitarinių darbuotojų apsaugą neišskiriant tarptautinių ir vietos darbuotojų saugumo sąlygų;

F. kadangi tai, kad daugėja nevalstybinių subjektų, teroristinių grupuočių ir kitų subjektų, dalyvaujančių ginkluotuose konfliktuose, kelia problemų siekiant taikyti tarptautinę humanitarinę teisę; kadangi visos konflikto šalys, įskaitant valstybinius ir nevalstybinius ginkluotus subjektus, privalo užtikrinti humanitarinės pagalbos teikėjams sąlygas, kurios būtinos norint padėti pažeidžiamiems, nuo konfliktų nukentėjusiems civiliams gyventojams;

G. kadangi humanitariniai žmogiškumo, neutralumo, nešališkumo ir nepriklausomumo principai, taip pat Ženevos konvencijose ir jų papildomuose protokoluose nustatytos pagrindinės tarptautinės humanitarinės teisės taisyklės ir žmogaus teisės turi būti visų humanitarinių operacijų pagrindas; kadangi privalu besąlygiškai užtikrinti perkeltųjų asmenų apsaugą ir vadovautis pagalbos nepriklausomumo principu, t. y. pagalba turi būti nepriklausoma nuo bet kokių politinių, ekonominių ar saugumo sumetimų ar bet kokios rūšies diskriminacijos;

H. kadangi ligoninės ir medicinos darbuotojai yra ypač saugomi pagal tarptautinę humanitarinę teisę ir kadangi bet koks tyčinis išpuolis prieš civilius ir civilinę infrastruktūrą yra aiškiai draudžiamas pagal tarptautinę humanitarinę teisę ir vertinamas kaip rimtas jos pažeidimas;

I. kadangi Tarptautinio baudžiamojo teismo Romos statute išpuoliai prieš humanitarinius darbuotojus įvardijami kaip karo nusikaltimai; kadangi jame taip pat pabrėžiama, kad tyčiniai išpuoliai prieš pastatus, skirtus religijai, švietimui, menui, mokslui ar labdarai, arba prieš istorinius paminklus yra karo nusikaltimas;

J. kadangi JT patalpos ir turtas, įskaitant mokyklas ir sveikatos centrus, yra neliečiami ir saugomi pagal 1946 m. Konvenciją dėl Jungtinių Tautų privilegijų ir imunitetų;

K. kadangi TRKK taip pat pareiškė, kad pareiga tirti įtariamus karo nusikaltimus yra paprotinės THT taisyklė, taikoma ir tarptautiniams, ir ne tarptautiniams ginkluotiems konfliktams;

L. kadangi kai kurios ginkluotos grupuotės priešinasi pasaulietiškam švietimui ir mergaičių mokymui arba tam, kad mergaites gydytų medikai vyrai, ir todėl trukdo naudotis tomis paslaugomis; kadangi dėl konflikto susiklosčius bendrai nesaugumo atmosferai vaikai, mokytojai ir medicinos darbuotojai negali lankyti mokyklos arba kreiptis dėl medicinos pagalbos; kadangi dėl perkėlimo ir įprastos apsaugos bei paramos struktūrų žlugimo moterims ir vaikams kyla didesnis pavojus; kadangi pagal tarptautinės humanitarinės teisės nuostatas reikalaujama, kad karo metu iššagintoms mergaitėms ir moterims be diskriminacijos būtų suteikiamos visos būtinos medicininės priežiūros paslaugos;

M. kadangi 2016 m. kovo 14 d. 52 valstybės, įskaitant keletą, bet ne visas ES valstybes nares, po 2015 m. gegužės mėn. surengtos Oslo saugių mokyklų konferencijos patvirtino Saugių mokyklų deklaraciją;

N. kadangi Užsienio reikalų taryba, tvirtindama ES gaires dėl skatinimo laikytis tarptautinės humanitarinės teisės, pabrėžė, kaip svarbu veiksmingai spręsti didelių pažeidimų pasekmių klausimą remiant atitinkamus atsakomybės mechanizmus, ir atkreipė dėmesį į svarbų vaidmenį, kurį tais atvejais, kai atitinkama valstybė arba valstybės negali arba nenori naudotis savo jurisdikcija, gali atlikti Tarptautinis baudžiamasis teismas (TBT); kadangi ES gairėse atitinkamos Tarybos darbo grupės įpareigojamos stebėti atvejus, kuriais gali būti taikoma THT, ir tokiais atvejais rekomenduoti veiksmus, kaip skatinti laikytis THT (15 dalies a punktas);

O. kadangi 2012–2015 m. TRKK surengė plataus masto konsultacijų procesą apie tai, kaip didinti ginkluotų konfliktų aukų teisinę apsaugą ir THT laikymosi užtikrinimo mechanizmų veiksmingumą;

P. kadangi atnaujintose ES gairėse dėl skatinimo laikytis tarptautinės humanitarinės teisės minimos įvairios veiksmų priemonės, kuriomis ES gali naudotis šioje srityje bendraudama su trečiosiomis šalimis, įskaitant politinį dialogą, bendro pobūdžio viešus pareiškimus, ribojančias priemones, bendradarbiavimą su kitomis tarptautinėmis institucijomis, krizių valdymo operacijas, asmeninę atsakomybę, mokymą ir ginklų eksporto kontrolę;

Q. kadangi 2015 m. gruodžio mėn. vykusioje 32-ojoje tarptautinėje Raudonojo Kryžiaus ir Raudonojo Pusmėnulio judėjimo konferencijoje dalyvavusioms valstybėms galiausiai nepavyko susitarti dėl naujo TRKK ir Šveicarijos Vyriausybės pasiūlyto mechanizmo, skirto THT laikymuisi stiprinti; kadangi dalyvaujančios valstybės susitarė pradėti naują tarpvyriausybinį procesą ir ieškoti būdų, kaip būtų galima stiprinti THT nuostatų įgyvendinimą ir pasiekti atitinkamų rezultatų, kuriuos būtų galima pristatyti kitoje 2019 m. vyksiančioje tarptautinėje konferencijoje;

R. kadangi ES humanitarinės pagalbos skyriaus lėšos 2015 m. siekė 909 mln. EUR ir sudaro mažiau nei 1 proc. viso ES biudžeto; kadangi neatidėliotinos pagalbos ir ilgalaikės pagalbos sąsajų pagerinimas būtų vienas iš dabartinio didžiulių humanitarinių poreikių ir turimų išteklių neatitikimo mažinimo būdų;

1. dar kartą patvirtina, kad tarptautinė humanitarinė teisė yra esminė žmonijos šiuolaikinės istorijos dalis, ir ragina visas JT valstybes nares pasinaudoti tuo, kad vyks pasaulio aukščiausiojo lygio susitikimas humanitariniais klausimais, ir dar kartą patvirtinti, kad tarptautinė humanitarinė teisė ir jos teikiama apsauga yra lemiamos svarbos;

2. itin smerkia tai, kad nepakankamai laikomasi tarptautinės humanitarinės teisės normų, ir pažymi, jog yra sukrėstas ir labai susirūpinęs dėl mirtinų išpuolių prieš ligonines, mokyklas ir kitus civilinius objektus – šių išpuolių per ginkluotus konfliktus skaičius visame pasaulyje auga nerimą keliančiu tempu, o pacientai, mokiniai, medicinos darbuotojai ir mokytojai, humanitarinės pagalbos darbuotojai, vaikai ir šeimų nariai tampa jų taikiniais ir aukomis; laikosi nuomonės, kad po tarptautinio pasmerkimo privalo būti vykdomi nepriklausomi tyrimai ir siekiama realios atsakomybės; ragina valstybes nares, ES institucijas ir Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę ir Komisijos pirmininko pavaduotoją pripažinti tikrąjį šios ekstremalios padėties mastą ir pasinaudoti visomis turimomis priemonėmis siekiant išspręsti šį klausimą;

3. smerkia pagal tarptautinės teisės nuostatas draudžiamus išpuolius prieš ligonines ir mokyklas ir pripažįsta, kad tokie aktai gali būti laikomi dideliais 1949 m. Ženevos konvencijų pažeidimais, o pagal TBT Romos statutą – karo nusikaltimais; yra įsitikinęs, jog būtina saugoti, kad per ginkluotus išpuolius sveikatos ir švietimo įstaigos išliktų neutrali saugoma erdvė, o tai užtikrinti reikia atliekant skaidrius, nepriklausomus ir nešališkus įvykdytų brutalių išpuolių tyrimus ir dedant pastangas, kad už padarytus nusikaltimus iš visų juos darant dalyvavusių šalių būtų pareikalauta realios atsakomybės; pabrėžia, kad svarbu išlaikyti skirtumą tarp humanitarinės pagalbos teikėjų ir karinių subjektų ir kad būtina nenaudoti humanitarinių veiksmų kariniais ar politiniais tikslais, nes taip kenkiama ir kyla pavojus tikroms humanitarinėms operacijoms ir jų personalui;

4. smerkia tai, kad ginkluotų konfliktų šalys naudoja ligonines ir mokyklas, praktiškai paversdamos jas išpuolių taikiniais; primena, kad tie, kurie saugomus žmones ar turtą naudoja kaip gyvuosius skydus ar maskuotę, taip pat pažeidžia tarptautinės humanitarinės teisės normas;

5. ragina konfliktuojančias šalis per konfliktus laikytis pagrindinių tarptautinės humanitarinės teisės principų ir nesitaikyti tyčia į civilinę infrastruktūrą; pabrėžia, kad svarbu padidinti pagalbą teikiančių darbuotojų saugumą užtikrinant, kad būtų efektyviau reaguojama į išpuolius; todėl reikalauja, kad ES ir jos valstybės narės ragintų JT ir JT Saugumo Tarybą užtikrinti vietos ir tarptautinių humanitarinių darbuotojų apsaugą;

6. labai vertina stebėtiną konflikto zonose dirbančio tarptautinio ir vietos medicinos personalo, mokyklų darbuotojų, taip pat humanitarinės pagalbos darbuotojų drąsą ir atsidavimą;

7. pabrėžia, kad teisė į sveikatą yra žmogaus teisė, ir ragina ginkluotuose konfliktuose dalyvaujančias šalis garantuoti galimybę gauti ir naudotis medicinos paslaugomis, šių paslaugų priimtinumą ir kokybę per ginkluotus konfliktus;

8. pabrėžia, kad, siekiant spręsti veiksmingumo problemas ir šalinti humanitarinės veiklos finansavimo spragas, reikalingas didesnis humanitarinės pagalbos ir paramos vystymuisi

papildomumas, kartu reikėtų didinti vystymosi ir humanitarinės pagalbos finansavimą; ragina ES, jos valstybes nares ir kitus tarptautinius rėmėjus pasaulio aukščiausiojo lygio susitikime humanitariniais klausimais visapusiškai prisiimti visus siūlomus pagrindinius įsipareigojimus, įtrauktus į Darbotvarkę žmonijai, kuri sutelkta į pastangas mažinti karo veiksmų humanitarinį poveikį ir sudaryti sąlygas humanitarinei veiklai;

9. ragina ES ir jos valstybes nares pareikalauti, kad JT Saugumo Taryba pasinaudotų visomis turimomis priemonėmis, tokiomis kaip tikslinės priemonės, faktų nustatymo misijos ar tyrimo komisijos, ir teisminiais mechanizmais, tokiais kaip kreipimasis į TBT; ragina nesinaudoti veto teise priimant Saugumo Tarybos sprendimus dėl klausimų, susijusių su humanitariniais veiksmais, užtikrinti, kad būtų labiau laikomasi tarptautinės teisės normų, kuriose numatyta humanitarinių darbuotojų apsauga, ir garantuoti, kad būtų nuolat vykdomi veiksmų, kurie galėtų būti vertinami kaip tokių normų pažeidimas, tyrimai ir kad asmenys, įtariami padarę tokius veiksmus, būtų patraukti atsakomybėn;

10. smerkia tai, kad kai kurios ES ir jos valstybių narių partnerės labai pažeidžia tarptautinę humanitarinę teisę; ragina ES pasinaudoti visomis turimomis dvišalėmis priemonėmis veiksmingai skatinant partneres laikytis tarptautinės humanitarinės teisės; tai galėtų būti daroma ir politiniu dialogu, o jam nedavus jokių rezultatų, reikėtų imtis kitų priemonių, nustatytų ES gairėse dėl skatinimo laikytis tarptautinės humanitarinės teisės;

11. ragina Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę ir Komisijos pirmininko pavaduotoją paskelbti iniciatyvą, kuria būtų siekiama nustatyti ES ginklų embargo šalims, padarius sunkius tarptautinės humanitarinės teisės pažeidimus, visų pirma, kai pažeidimai susiję su tyčiniu išpuolių nukreipimu į civilinę infrastruktūrą; pabrėžia, kad, nuolat išduodant leidimus ginklus parduoti tokioms šalims, pažeidžiama 2008 m. gruodžio 8 d. Tarybos bendroji pozicija 2008/944/BUSP[1];

12. ragina Užsienio reikalų tarybą ir Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę ir Komisijos pirmininko pavaduotoją reikalauti, kad ES misijų vadovai ir atitinkami ES atstovai (ES civilinių operacijų vadovai, ES karinių operacijų vadovai ir ES specialieji atstovai) praneštų apie sunkius tarptautinės humanitarinės teisės pažeidimus;

13. skatina ES ir jos valstybes nares visiškai paremti JT Generalinio Sekretoriaus raginimą visoms JT valstybėms narėms pasinaudoti vyksiančiu pasaulio aukščiausiojo lygio susitikimu humanitariniais klausimais ir dar kartą įsipareigoti apsaugoti civilius gyventojus ir užtikrinti visų asmenų žmogaus teises laikantis, įgyvendinant ir skatinant taisykles, dėl kurių jos jau yra susitarusios; pabrėžia, kad JT Generalinis Sekretoriaus pažymėjo, jog svarbu stiprinti tarptautines tyrimų ir teismų sistemas, įskaitant TBT, kuriomis papildomos nacionalinės sistemos, kad būtų panaikintas nebaudžiamumas už tarptautinės humanitarinės teisės pažeidimus;

14. pripažįsta ES gairių dėl skatinimo laikytis tarptautinės humanitarinės teisės svarbą, nes lygiaverčio dokumento nepriėmė jokios kitos valstybės ar organizacijos; ragina ES ir jos valstybes nares veiksmingai įgyvendinti ES gaires;

[1] OL L 335, 2008 12 13, p. 99.

15. ragina Užsienio reikalų tarybą ir Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę ir Komisijos pirmininko pavaduotoją, siekiant užtikrinti, kad su tarptautine humanitarine teise susijusi ES politika ir veiksmai būtų nustatomi nuosekliai ir veiksmingai ir kad tarptautinės humanitarinės teisės gairių įgyvendinimas pirmiausia būtų priskiriamas Tarybos Viešosios tarptautinės teisės darbo grupės, kuriai pirmininkauja Tarybai pirmininkaujanti valstybė, kompetencijai; šiomis aplinkybėmis pabrėžia, kad ES gairėse atitinkamos Tarybos darbo grupės įpareigotos stebėti padėtį, kai gali būti taikoma tarptautinė humanitarinė teisė, ir tokiais atvejais rekomenduoti imtis veiksmų, kad būtų skatinama laikytis tarptautinės humanitarinės teisės; ragina ES ir valstybes nares teikti išsamesnes ataskaitas, kaip šios gairės įgyvendinamos kilus konkretiems konfliktams, visų pirma tai būtų galima daryti ES metinėje ataskaitoje dėl žmogaus teisių ir demokratijos;

16. primena ES gairėse išdėstytą poziciją, pagal kurią prireikus bus apsvarstyta galimybė pasitelkti pagal 1949 m. Ženevos konvencijų I papildomą protokolą įsteigtą Tarptautinę humanitarinę faktų nustatymo komisiją (THFNK), kuri, pasinaudodama savo faktų nustatymo gebėjimais ir atlikdama tarpininkavimo funkciją, gali padėti skatinti laikytis tarptautinės humanitarinės teisės; apgailestauja, kad THFNK paslaugomis nebuvo naudojamasi, ir ragina dalyvaujančias šalis apsvarstyti galimybę pradėti jomis naudotis; ragina visas valstybes nares pripažinti THFNK kompetenciją;

17. ragina padidinti institucines tarptautinės bendruomenės galimybes spręsti bendras su tarptautinės humanitarinės teisės įgyvendinimu susijusias problemas; palankiai vertina ES ir jos valstybių narių įsipareigojimą Tarptautiniam Raudonojo Kryžiaus komitetui aktyviai palaikyti veiksmingos tarptautinės humanitarinės teisės laikymosi gerinimo sistemos kūrimą, bet ragina Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę ir Komisijos pirmininko pavaduotoją vykstant būsimam tarpvyriausybiniam procesui Parlamentą informuoti apie su šio įsipareigojimo įgyvendinimu susijusius savo tikslus ir strategiją, kad būtų rasta būdų, kaip geriau įgyvendinti tarptautinės humanitarinės teisės normas, kaip susitarta per 2015 m. gruodžio mėn. vykusią 32-ąją tarptautinę Raudonojo Kryžiaus ir Raudonojo Pusmėnulio judėjimo konferenciją;

18. palankiai vertina tai, kad ES ir jos valstybės narės konferencijoje prisiima įsipareigojimus Tarptautiniam Raudonojo Kryžiaus komitetui; ragina Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę ir Komisijos pirmininko pavaduotoją reguliariai pranešti apie šių įsipareigojimų įgyvendinimą, visų pirmą į Tarybos metinės ataskaitos dėl žmogaus teisių Tarptautinės humanitarinės teisės skyrių įtraukiant išsamų skirsnį;

19. ragina JT ir ES skatinti įgyvendinti kampanijas, kuriomis siekiama užtikrinti, kad visi subjektai, įskaitant nevalstybines ginkluotas grupes, žinotų apie savo įsipareigojimus pagal tarptautinę teisę ir vykdytų savo įsipareigojimus sudaryti sąlygas teikti humanitarinę pagalbą ir apsaugoti nuo jų priklausomus žmones;

20. ragina valstybes nares būti sektinu pavyzdžiu ir vykdyti savo įsipareigojimą ratifikuoti pagrindinius tarptautinės humanitarinės teisės aktus ir kitus susijusius teisės aktus, turinčius poveikį tarptautinei humanitarinei teisei;

21. pakartoja, kad yra labai susirūpinęs dėl ginkluotų bepiločių orlaivių naudojimo, nesilaikant tarptautinės teisinės sistemos, ir primena savo raginimą Tarybai priimti bendrą

ES poziciją dėl ginkluotų bepiločių orlaivių naudojimo;

22. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Sąjungos vyriausiajai įgaliotinei užsienio reikalams ir saugumo politikai ir Komisijos pirmininko pavaduotojai, Tarybai, Komisijai, ES specialiajam įgaliotiniui žmogaus teisių klausimais, valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams, JT Generaliniam Sekretoriui, JT Generalinės Asamblėjos pirmininkui ir JT valstybių narių vyriausybėms.